

JAVNI, PROJEKTNI, DVOSTOPENJSKI URBANISTIČNO - KRAJINSKOARHITEKTURNI NATEČAJ
ZA IZBIRO STROKOVNO NAJPRIMERNEJŠE REŠITVE ZA

PREUREDITEV ŠIRŠEGA OBMOČJA PEKRSKEGA POTOKA V MARIBORU

POROČILO NATEČAJNE KOMISIJE

UVODNE UGOTOVITVE STROKOVNE ŽIRIJE

Natečaj za linijski park ob Pekrskem potoku odpira številna vprašanja, ki zahtevajo od udeležencev visoko strokovno usposobljenost, interdisciplinarno sodelovanje ter izjemno kompleksno rešitev.

Glede na ustvarjene in naravne danosti je bila zahtevnost natečaja izjemno visoka, saj so morali natečajniki poiskati rešitve za integracijo javne zelene površine z renaturaliziranim vodnim telesom v zelo raznolika okolja (med večstanovanjska območja, med razvojno še nedorečena območja, med kmetijske površine, itd.).

Žirija ugotavlja, da je - zaradi preprečevanja dolgoletnega, naključnega, priložnostnega (po potrebi) usmerjanja prostorskega razvoja na tem območju oziroma zaradi številnih posegov v prostor (parkirišča, začasni vrtičkarji,...), ki so prostor funkcionalno, kvalitativno degradirala, odločitev za rešitev dokončnega preurejanja območja v linijski park z vodnim telesom, izjemno pomembna.

Da ima prostor vzdolž Pekrskega potoka izjemen razvojni potencial, ki ga ni več smiselno le prepoznavati, temveč čimprej izkoristiti, so dokazale prav vse prispele rešitve.

Natečajna komisija je v skladu z razpisnimi pogoji na prvi stopnji natečaja – anketni del, izbrala štiri prispele elaborate in jih pripustila v drugo stopnjo natečaja – projektni del. Vsi ti so oddali svoja natečajna dela.

Prav tako izpostavljamo, da je z vidika krajinsko arhitekturnih rešitev elaborate nemogoče ocenjevati ločeno, krajinsko arhitekturno oz arhitekturno, saj je predmet natečaja že sam po sebi v bistvu urejanje krajine (naravne, kulturne in urbane). Kljub vsemu izhaja ocena posameznih elaboratov predvsem iz vidika zasnove in oblikovanja zelenih površin in uporabe vegetacije z namenom oblikovanja prostora in podpore osnovnemu konceptu posameznega elaborata.

Ocenjevalna komisija je na skupno devetih (9) sejah - na osnovi meril iz Natečajnih pogojev in želja krajanov, ki so bile izražene na dveh delavnicah (24.10.2017 in 29.11.2017) ter v spletni anketi na spletni strani - izbrala zmagovalca (1. nagrada), podelila tretjo (3.) nagrado ter predlagala dva (2) odkupa.

1. nagrada

Elaborat št. 1 (šifra: 81339)

Natečajna rešitev ustrezno določa meje OPPN oziroma območje javne površine. Pri določanju območja OPPN upošteva parcelne meje in strukturno zasnovo linijskega parka, z zamejitvijo pa ne posega na poljavne površine oziroma območja, ki jih pokrivajo posamezni izvedbeni prostorski akti.

Koncept prostorsko programske zasnove linijskega parka vzpostavlja generično mozaično strukturo, ki je prilagojena različnim potrebam po rabi prostora, raznolikim tipologijam parka in spreminjanju kontekstov prostorov, ki se nizajo ob Pekrskem potoku. Dejavnosti v parku vzpostavljajo linijske programske vsebine, točkovne - ponavljajoče se programske vsebine in območna prizorišča - posebne programske skupine, ki določajo oziroma se odzivajo na specifično lokacijo.

Znotraj ožjega območja obravnave je predvideno strukturiranje štirih območnih prizorišč, ki vzpostavljajo kontinuiteto prostorske geometrije večstanovanjskih sosesk (ortogonalna mreža) in funkcionalno ter oblikovno povezujejo stanovanjska območja na severni in južni strani potoka, dopolnjujejo njihove programe in se nadzorovano zarivajo v mehko, neprekinjeno »organsko« strukturirano linijsko parkovno potezo vzdolž Pekrskega potoka s specifičnimi vodni biotopi in območji, ki omogočajo uporabnikom stik z vodnim svetom.

Območno prizorišče določajo programska polja (z materialno raznolikimi talnimi površinami, ki omogočajo prilagajanje in diverzifikacijo uporabe) in kontejnerske strukture, ki so prilagojene programskim potrebam prizorišč. Območna prizorišča omogočajo izvajanje raznoličnih, vendar komplementarnih programov, ki programsko dopolnjujejo obstoječe dejavnosti v prostoru:

- območno prizorišče ob Vili Rustici vzpostavlja vodni biotop, arheološko najdišče rimske vile ter art (žirija ugotavlja, da bi ga bilo programsko smiselno navezati predvsem na arheološko najdišče),
- območno prizorišče ob ulici Pohorskega odreda vzpostavlja parkovno središče z rešitvijo »tržne ploščadi«, ki povezuje stanovalce ter uporabnike parka,
- območno središče ob BMX stezi vzpostavlja osrednji odprti prostor za programske sklope v neposredni bližini (žirija ugotavlja, da bi ga bilo smiselno na južni strani potoka preoblikovati tako, da ne bo posegalo v poljavni prostor stanovalcev),
- območno prizorišče ob Ljubljanski vzpostavlja vzhodno vstopno točko v park in območje za vrtičkarje.

Prostorsko strukturiranje programskih območij omogoča koncentracijo dejavnosti in odpira možnosti, da se prostor na obeh straneh potoka čim bolj izrazito strukturira kot prepoznavna parkovna poteza z vodnim telesom, kar je žirija ocenila kot izjemno kvaliteto projekta.

Vstopna območja so na primernih pozicijah in so kvalitetno členjena na programsko prizorišče (območno ali točkovno) s kontejnersko strukturo ter park.

Ponujen koncept renaturacije Pekrskega potoka, ki zahteva spremembo prečnega in vzdolžnega profila, upošteva naravne in ustvarjene danosti prostora, odpira možnosti za kvalitetno preoblikovanje prostora Pekrskega potoka kot tudi za stalno prisotnost vode v Pekrskem potoku.

Površine za promet so ustrezno zasnovane. Vodenje uporabnikov po linijskem parku temelji na ločevanju rabe - parkovna pot na severni in športno rekreativna pot na južni stani potoka, kar žirija ocenjuje kot kvaliteto, ki ponuja možnosti faznega urejanja in zvišano uporabniško izkušnjo.

Navezave na mrežo obstoječih poti so ustrezne, prehodi preko potoka so na smiselnih pozicijah in v različnih oblikah (brv, ploščad,...), križanja poti in cest temeljijo na podhodih, skupni prostor (shared space) na Radvanjski cesti in nivojskem semaforiziranem prehodu in podhodom na Ljubljanski cesti (žirija ocenjuje, da je v nadaljevanju projekta smiselno preučiti možnosti za prekinitve katere od cest, ki povezujejo stanovanjska območja (npr. Ul. Pohorskega odreda s ciljem izboljšanja rabe parka).

Namesto trajnih objektov je na območju parka predviden vnos »mobilnih« struktur (kontejner), ki so programsko izjemno fleksibilne. Žirija se strinja s predlogom, vendar predlaga dodaten razmislek glede preoblikovanja (predvsem v domeni grafičnega oblikovanja oz. CGP, za katerega predlaga, da ga je smiselno nastaviti povsem na novo).

Rešitev fraznosti izvajanja je ustrezna: najprej potok, potem sprehajalne in rekreacijske poti ter območna prizorišča.

Tukaj dodajamo tudi poudarek krajanov iz ankete, kjer bilo za ureditev samega potoka med drugim zapisano: "Naj ima zavoje, pregrade in jezerca z ustrezno zasaditvijo." Seveda je za ustrezno ureditev potoka potreben poglobljen pristop k vprašanju njegove dinamike, še posebej različnih stanj pretoka. Zato smo pri obravnavi prispelih rešitev posebno pozornost posvetili tudi celovitosti in poglobljenosti obravnave potoka. Pri tem je izbrani projekt izrazito prednjačil pred ostalimi tremi, saj ni le zaznal ekstremnih stanj vodnega pretoka, temveč so avtorji podali tudi rešitve, npr. ustrezno senčenost z zasaditvami za zmanjšanje izhlapevanja v suhih obdobjih višjih temperatur ali ustrezno preoblikovanje korita, ki omogoča akumulacije in prilagajanje pri višjih vodah. Ob tem se potok prilagaja posameznim lokalnim značilnostim, kot je bližina bivališč, urbanih vrtov ali odsotnost letih, in prehaja iz biotopa v urbani potok, večje vodne površine itd. Potek struge posnema naravno vijuganje, kjer je to mogoče.

Avtorji izbrane rešitve potok razumejo kot hrbtenico celotnega parka in nanj po sistemu lepljenke nevsiljivo navezujejo ostale vsebine. Tudi predvidena faznost sledi temu konceptu in se prične z urejanjem struge, ki mu sledijo poti ter nazadnje vsebinska področja. Podana je tudi rešitev poplavljanja podhoda pod cesto Borova vas.

Krajinsko arhitekturna ugotovitev je, da avtorji elaborata št. 1. dajejo največjo veljavo in poudarek ravno urejanju samega potoka ter posledično območja ob potoku. Poleg ureditve potoka posvečajo veliko pozornost tudi zelenim površinam in vegetaciji. Zasnova zelenih površin in predlog zasaditve jasno sledita osnovni ideji avtorjev. Način oblikovanja zelenih površin in uporabe vegetacije podpirata predlog ureditve potoka in celotnega parka. Zasnova je jasna in pragmatična. Smiselna je uporaba avtohtonih rastlinskih vrst predvsem tik ob potoku oz. v območju kjer potok vpliva na samo

rastlinje ter uporaba parkovnih okrasnih rastlin za oblikovanje ostalih parkovnih in tržnih oz. ostalih programskih sklopov. Izbor (v tej fazi skladno z nivojem natečaja še ne preveč natančen) rastlinskega materiala je smiseln. Drevoredne poteze tvorijo v prostoru načrtovane poudarke in usmeritve. Drevje sajeno v urejene skupine oz. v raster daje poudarek določenim programskim sklopom. Preostala drevesna zasaditev pa se skladno z zasnovo prostora pojavlja večinoma v gručah oz kot posamezna drevesa.

Prav tako avtorji smiselno uporabljajo rastlinski material za oblikovanje prostora. Grmovnice oz. žive meje jasno oblikujejo prostor kjer je to potrebno, večje skupine okrasnih trav pa dajejo določenim delom zasnove svojstven karakter. Enako smiselno so uporabljene odprte travnate površine in cvetoči travnik, ki se kosi 2x letno.

Elaborat jasno poudarja, da se bodo tekom določenega časa s pravimi posegi in pravim izborom rastlinskega materiala v začetni fazi sukcesijsko ustvarili določeni biotopi. Avtorji so jasno izrazili tudi razmišljanje o racionalni izvedbi in predvsem racionalnem vzdrževanju zelenih površin. Predlagan izbor rastlinskega materiala in način uporabe le tega bo zagotovil racionalno vzdrževanje zelenih površin, kar je ključnega pomena za uspešno implementacijo projekta.

Od vseh natečajnih elaboratov ravno ta predlog najbolj dosledno upošteva oziroma nadgrajuje celovito ureditev tudi z oblikovanjem zelenih površin in smiselno uporabo vegetacije. Vegetacija ni uporabljena samo kot polnilo temveč dejansko sooblikuje prostor in to na smiseln način. Iz tega je razvidno, da so avtorji elaborata št.1 po našem mnenju najbolj prebrali prostor, potrebe uporabnikov in realne možnosti izvedbe. O tem govori tudi preiščljena uporaba vegetacije in oblikovanje zelenega prostora, predvidena faznost izvedbe ter razmislek o racionalni izvedbi ter predvsem racionalnem in realnem vzdrževanju zelenih površin po izvedbi.

Na videz preprost, kompleksen in kvalitetno strukturiran predlog programsko prostorske zasnove ponuja najbolj celovito, najbolj ekonomično in najbolj prepričljivo rešitev (in najbolj odpira možnosti za realizacijo) med vsemi prispelimi predlogi, zato je strokovna žirija projektni rešitvi z delovno šifro 1. (šifra elaborata 81339) soglasno podelila prvo nagrado.

2. nagrada

Strokovna komisija ne predlaga podelitev druge (2) nagrade.

3. nagrada

Elaborat št. 4 (šifra št. 87438)

Zasnova linearnega parka se navezuje na obstoječo strugo Pekrskega potoka, ki jo elaborat mestoma nadgrajuje z bogatimi vodnimi motivi. Ureja raznolike dostope do vode in predvideva večje razširitve v obliki začasnih vodnih kotanj, ki jih potok napolni v času večje vodnatosti. Glavne vstopne točke (primarni dostopi) v park so zamišljene kot izteki urbanih odprtih površin obstoječih sosesk proti potoku, kjer avtorji tvorijo posamezna prizorišča in tako direktno nagovarjajo prebivalce

okoliških sosesk. Prizorišča (primarni dostopi) so umeščena stran od glavnih prometnic, ki prečkajo območje urejanja. Poleg primarnih elaborat definira tudi več sekundarnih možnosti dostopanja, pri tem pa vse dostope v prostoru označuje z v pravilnem rastru zasajenimi cvetočimi drevesi. Tako se mehka poteza linijskega parka srečuje z obstoječimi in predlaganimi novimi drevoredi in poudarja kontrast med ortogonalnim vzorcem grajene strukture in fluidno zasnovano parka ob potoku.

Zasnova parka - od centralnega območja, kjer elaborat predlaga centralni paviljon in nekoliko bolj mestni značaj parka, pa proti robnim območjem na vzhodu in zahodu prehaja v bolj naravno zasnovano, ki park vpenja v obstoječ zeleni sistem mesta. Z nizanjem programov vzdolž celotne linije urejanja, avtorji ustvarjajo kompleksen preplet kvalitetnih ambientov. Pri tem vsako od štirih glavnih prizorišč ohranja svoj karakter, park pa tako za uporabnika bolje čitljiv. Prizorišče ob Villi Rustici ponuja polemično postavitev zidu z »razglednim oknom« na arheološko najdišče in zasaditev cvetočega drevoreda neposredno ob le-tega.

Vsi objekti so umeščeni pravokotno na smer potoka (športni paviljon s kavarno, skupnostni prostor in skladišča opreme ob vrtovih, osrednji paviljon s kavarno, urbani čebelnjak, skupnostni prostor z občasnimi tržnico). Ureditve poti se navezuje na smer struge potoka in tako poudarja smer V-Z. Posamezne poti se v stičnih točkah sicer navezujejo na obstoječe osi v prostoru, a morda premalo nagovarjajo svojo neposredno grajeno okolico. Srečanja glavnih prometnic s parkovno ureditvijo avtorji v primeru Ulice Pohorskega odreda, Radvanjske ulice in Ljubljanske ulice rešujejo s konceptom deljenega prostora (shared space) na mostu, ki je vsaj v primeru Radvanjske ulice zelo vprašljiv. Srečanje parka s Kardeljevo cesto elaborat rešuje preveč zapleteno: z nadhodom in še dodatnim semaforiziranim prehodom za pešce. Nadhod se v smeri proti vzhodu izteče v urbani sadovnjak, ki bi morda lahko našel ustrežnejšo lokacijo znotraj parka. Na splošno elaborat po oceni komisije ne ponuja dovolj površin za mirujoči promet.

Umestitev centralne plaže v delu potoka med ulico Borova vas in Ulico Pohorskega odreda je primerna in ustrezno ambientalno zasnovana. Umestitev začasnih tržnic neposredno ob ulico Borova vas vidimo kot problematično odločitev, ki ne ponuja primernih parkirnih površin. Umestitev razkošnega vodnega motiva na skrajni vzhodni rob območja urejanja je zaradi relativno nizke gostote pozidave enodružinskih hiš na tem mestu morda pretirana, saj ne ustvarja primerne »lijakastega« vhodnega območja v park ob Pekrskem potoku.

Elaborat št. 4 ponuja prepričljive in kompleksne ambientalne ureditve v kombinaciji vodnih kotanj, posamičnih manjših posegov urbane opreme in zasaditev, pri tem pa ne vključuje prepričljive vodne študije, ki bi podprla sicer dobre oblikovne zamisli. Odlikuje ga kvalitetno oblikovanje grajenih elementov (paviljoni), urbane opreme in zasaditev. Senzorično dožemanje elementov v prostoru predstavlja dodano vrednost, a posamična čutna doživetja (zvok vode, dotik vode, dvig med krošnje dreves) niso prikazana z umestitvijo v prostor.

Tako kot avtorji ostalih elaboratov, tudi avtorji elaborata št. 4 krajinsko arhitekturno izpostavljajo pomen zelenih površin in vegetacije v celoviti zasnovi parka. Iz prostorski predstavitev je zaznati prefinjen smisel za uporabo vegetacije v prostoru. Avtorji so prikazali izjemno privlačne ambiente,

za kar je zagotovo zaslužna tudi zelena kulisa prizorišč oziroma dobro premišljena uporaba vegetacije v kombinaciji s parternimi ureditvami ter objekti.

Iz zasnove je moč razbrati, da so avtorji predvideli močno, predvsem drevesno zasaditev vzdolž celotne poteze Pekrskega potoka. Zelene površine in predvsem različen tip vegetacije avtorji uporabljajo tako za oblikovanje prostora kot za ustvarjanje zanimivih in prepoznavnih ambientov, kar je zagotovo kakovost te rešitve.

Raster cvetočih dreves nakazuje vstopne točke v sicer linijsko zasnovan park, drevoredi poudarjajo določene linije v prostoru, gruče drevja in posamezno drevje pa predvsem sledi mehki potezi vode Pekrskega potoka. Z uporabo kontrastnih vegetacijskih elementov v prostor vnašajo napetost in zanimive poglede. Tako kot pri oblikovanju ostalih prvin v prostoru, kot tudi samih objektov, je tudi pri zasnovi zelenih površin in vegetacije morda včasih malo manj v resnici več. Preveč oblikovane in preobsežno zasajene zelene površine za ta prostor morda kljub vsemu niso najbolj smiselna rešitev. Predvsem tudi iz vidika racionalne izvedbe in kasnejšega vzdrževanja parkovnih površin.

Strokovna žirija je projektni rešitvi z delovno šifro 4. (šifra elaborata **87438**) soglasno podelila tretjo nagrado.

Odkup

Elaborat št. 2 (šifra št. 41544)

Elaborat pod delovno številko 2. ponuja niz žepnih parkov, ki so umeščeni ob iztekih internih javnih površin (poti) sosesk proti potoku. Območje linijskega parka v zasnovi sicer deli na pet pomensko ločenih območij (»Betnavski vrtički«, »terenska razgibanost«, »osrednji park«, »Villa Rustica«, »pot po cvetočem travniku«), ki v doživljajskem smislu po mnenju žirije niso prepoznavna oz. čitljiva.

Z določenimi zasipi ponuja preoblikovanje terena (npr. ob ulici Borova vas), ki prevzema vlogo zaščite proti hrupu. Elaborat strugo potoka ureja s posameznimi brzicami in jo deloma preoblikuje s posameznimi izkopi, kjer nastajajo (prevelika) razlivna območja potoka. Oblikovanje struge potoka je necelovito in neprepričljivo. Hkrati ne ponuja zasnove tehnične rešitve hidrologije.

Zasnova poti v parku je pretirano poudarjena in mestoma potrebna dodatnega razmisleka, na splošno pa pri žiriji prevladuje občutek, da je takšno oblikovanje vsiljeno v prostor oz. v primeru oblikovanja objektov v parku (mostovi, mostovži, paviljoni) zelo nedodelano.

Elaborat št.2 v svojem opisu poudarja pomen zelenih površin in vegetacije. V svojih prikazih jasno predstavi obstoječe stanje vegetacije in zelenih površin in predvideno stanje. Avtorji predvidevajo precej obsežno zasaditev območja parka. Iz zasnove je razbrati, da se predvideva močna drevesna zasaditev vzdolž celotnega potoka z manjšimi prekinitvami, ki po mnenju avtorjev poudarjajo poglede v odprto krajino.

Izpostaviti velja, da so avtorji zelo jasno določili tudi osnovne rastlinske vrste glede na prerez skozi potok in okoliško krajino. Izbor rastlinskega materiala je smiseln in logičen. Avtorji navajajo tudi uporabo živic oz. živih mej, ki bi obrobljale parkirišča in določene ureditve. Sicer velja pohvaliti skrb

za natančno analizo vegetacijskih prvin ter precej podroben izbor rastlinskih vrst, vendar zasnovi manjka bolj smiselna in strukturirana uporaba rastlinskega materiala. Strnjena drevesna zasaditev vzdolž celotnega potoka z manjšimi prekinitvami zna biti za uporabnika manj zanimiva kot bolj strukturirana zasnova z različno uporabo rastlinskega materiala kot npr. drevesne gruče, jasno izražene linije v obliki drevoredov, odprta krajina z zgolj posameznimi drevesi itd.

Strokovna žirija za projektno rešitvi z delovno šifro 2. (šifra elaborata **41544**) predlaga odkup.

Odkup

Elaborat št. 3 (šifra št.00004)

Ustvarjanje osrednjega prostora parka, ki nastane z denivelacijo Ulice Pohorskega Odreda, in postaja osrednje stičišče javnih funkcij, je vsekakor vizionarsko pogumen prispevek elaborata z delovno št. 3. Žirija sicer ugotavlja, da denivelacija ulice kot predlagano sredstvo za zagotovitev osrednjega dela parka, ni niti ekonomsko vzdržna niti nujno potrebna. Hkrati le-to za seboj potegne vrsto potencialnih težav (npr. razbremenilnik ob južnem uvozu v nov tunel Ulice Pohorskega odreda). Preučiti torej velja druge možnosti, kot npr. zapiranje Ulice Pohorskega odreda (do Pekrskega potoka) oz. njeno preoblikovanje v interno ulico naselja.

Elaborat s prepoznavanjem osrednjega območja parka sicer kaže na zelo dobro branje prostora, hkrati pa z zelo razkošno (in verjetno nerealno) ureditvijo novih treh jezer in formalnim oblikovanjem parkovnih površin išče referenco z mariborskim Mestnim parkom in torej tvori nov mestni park v neposredni bližini zelenega sistema Pohorja in Pekrske gorce. Žirija ne vidi smiselnost takšnega posega.

Rešitev že s svojim imenom Fructarium nakazuje na ureditev urbanega sadovnjaka. Umeščen je v zahodno območje urejanja prostora in predstavlja zanimivo in svežo idejo za urejanje večje površine v izteku proti Pekrski gorci. Območje sadovnjaka bi bilo potrebno oblikovno premisliti.

Avtorji elaborata so prepoznali možnost združitve sicer štirih ločenih zelenih površin v eno veliko zeleno parkovno površino in sicer v nekakšen drugi mestni park. Velika zelena površina je zagotovo na nek način prednost, vendar pa je vprašanje ali Maribor potrebuje še en mestni park v takšni obliki.

Avtorji elaborata poudarjajo pomen vegetacije in zelenih površin kot del celotnega zelenega sistema. Prepoznali so degradacijo določenih zelenih površin, predvsem v smislu monokulture velikih razsežnosti in na to odgovorili z zasnovo, ki v prostor vnaša različne vegetacijske prvine. S posameznim drevjem in drevesnimi gručami vnašajo v prostor potrebno pestrost. Predvsem pa je v elaboratu močno prisotno formalno oblikovanje. Tudi oblikovanje zelenih površin sledi formalnemu oblikovanju celotne zasnove. Velike površine drevja sajenega v raster ter močni drevoredi niso skladni z značajem prostora. Drevesne gruče in posamezno soliterno drevje pa se pojavlja zgolj na določenih delih, v preostalem delu pa mnogo krat ostaja krajinsko oblikovanje precej nedorečeno.

Strokovna žirija za projektno rešitvi z delovno šifro 3. (šifra elaborata **00004**) predlaga odkup.

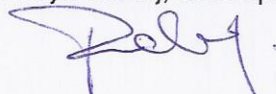
Strokovna žirija, zaradi ugotovljene kompleksnosti in raznolikosti posega v območje Pekrskega potoka (degradirana urbana območja, neurejen vodotok Pekrskega potoka, (ne)navozovanja na obstoječo urbano morfologijo in smiselnosti posamičnih programov v navezavi na pričakovanja uporabnikov), predlaga razpisovalcu, da se pri pripravi projektne naloge za Idejno zasnovo ureditve (kot izhodišča za pripravo OPPN), vključi natečajno komisijo, ki je prepoznala in ustvarila celoviti in smiselni vpogled v potrebne posege za dokončno (fazno) ureditev pekrskega potoka v Mariboru. To je za (dolgoročen) uspeh natečaja potrebno in nujno ter poznano v praksi, kjer natečajna komisija »nadzira« nadaljevanje z natečajem začetega posega prenove oz. gradnje.

ČLANI NATEČAJNE KOMISIJE


mag. Tomaž Kancler, univ.dipl.inž.arh. (za Mestno občino Maribor) predsednik natečajne žirije



dr. Danijel Rebolj, univ.dipl.inž.grad. (za civilno iniciativo Pekrski potok)



izr. prof. Uroš Lobnik, univ.dipl.inž.arh. (za Društvo arhitektov Maribor)



Gregor VREŠ, univ.dipl.biol. (za Društvo arhitektov Maribor)



Žiga Kreševič, univ.dipl.inž.arh. (za Društvo arhitektov Maribor)

